

“Bugünkü Azərbaycan dünya miqyasında güclü ölkələr sirasındadır”

Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev yerli televiziya kanallarına müsahibə verib

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev yanvarın 10-da yerli televiziya kanallarına müsahibə verib. AZƏRTAC müsahibəni təqdim edir.

Azərbaycan Televiziyasından **Rövşən Məmmədov:** Cənab Prezident, hər vaxtınız xeyir olsun. Öncə müsahibəyə görə hər birimizin adından Sizə təşəkkür edirik. Suverenliyimizin tam bərpa olunmasından, xüsusən də Xankəndi Zəfərindən sonra belə bir görüş, belə bir müsahibə hər birimizin arzusu idi. Odur ki, bu arzumuzu nəzərə aldığımıza görə Sizə təşəkkür edirik.

Cənab Prezident, yeni tarixi reallığı, yeni tarixi mərhələni yaşayırıq. Ən böyük reallıq qeyd etdiyimiz kimi, Qarabağın tam azad olunması, Qarabağdan separatizmin, terrorizmin təmizlənməsi və Sizin təbirinizcə desək, tarixin zibilliyinə atılmasıdır. Əlbət-

tə ki, hər bir reallığın arxasında güc, prinsiplilik, əzm, iradə və Sizin "dəmir yumruğunuz"dur. Məhz ona görə də mən istərdim elə ilk sualımı bugünkü reallıqlardan son 20 illik fəaliyyətə nəzər salmaqla başlayaq. Bu gün ərazi bütövlüyünü tam bərpa etmiş Azərbaycanımızdan, suverenliyimizi tam bərpa etmiş Azərbaycanımızdan son 20 illik fəaliyyətə nəzər salsaq, hansı mənzərə canlanır? Biz bu 20 ildə haradan-haraya gəlmişik?

Prezident İlham Əliyev: Son 20 ilin tarixi göz qabağındadır və əsas məsələ ondadır ki, 2003-cü ildə Azərbaycan xalqı düzgün seçim etmişdi. Çünki hesab edirəm ki, müstəqil tariximizin ən həlledici məqamı məhz 2003-cü il idi. Çünki o vaxt ölkəmizin gələcəyi ilə bağlı konseptual yanaşma tam özünü təsdiqləmişdi, yəni Heydər Əliyev siyasəti davam etdirildi. Əgər tarix başqa istiqamətdə getsəydi, bil-

mək olmaz, xalqımız, dövlətimiz hansı bələlər, faciələrlə üzləşə bilərdi. Hər halda müstəqilliyimizin ilk iki ili əyani şəkildə göstərir ki, güclü lider olmadan və düşünülmüş siyasət olmadan istənilən ölkə, xüsusilə gənc müstəqil ölkə çox ciddi təhlükələrlə üzləşə bilər. 2003-cü ildə əsas 1993-cü ildə qoyulmuş siyasətə bir daha dəstək verildi. Hesab edirəm ki, bugünkü reallıqları biz 2003-cü illə yox, 1993-cü illə müqayisə etməliyik, çünki məhz o tarixdən başlayaraq Azərbaycan inkişaf yoluna qədəm qoydu, sabitlik təmin edildi, vətəndaş müharibəsinə son qoyuldu və ölkəmiz beynəlxalq təcridəndən çıxdı. 1993-2003-cü illərin hadisələrinə nəzər salsaq, görərik ki, məhz bu illər ərzində bugünkü dövlətçilik prinsipləri bərqərar olundu və Azərbaycanda vətəndaş cəmiyyəti yaradıldı, eyni zamanda xalq-iqtidar birliyi artıq önəmli bir amilə çevrildi.

“Bugünkü Azərbaycan dünya miqyasında güclü ölkələr sırasındadır”

Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev yerli televiziya kanallarına müsahibə verib

Əvvəli 2-ci səh.

Onu da bildirməliyəm ki, İkinci Qarabağ müharibəsi başa çatanda Rusiya, Ermənistan və Azərbaycan liderləri arasında qeyri-rəsmi razılıq əldə edilmişdi ki, orada heç nə dəyişilməyəcək, yəni, necə var elə də qalır. Təbii ki, orada qanunsuz seçkilərin keçirilməsi bu razılıqdan da pozulmuş idi. Bildiyiniz kimi, sentyabrın 9-da həmin qanunsuz seçkilər keçirilmişdi və o, ikinci qırmızı xətt idi. Çünki birinci qırmızı xətt Ermənistanın baş naziri Paşinyanın sentyabrın 2-də separatist rejimə töbrik məktubunun göndərilməsi idi. Bu, həm qırmızı xəttin pozulması idi, həm də ki, ümumiyyətlə, çox təzadlı bir addım idi. Çünki ondan qabaq Ermənistanın baş naziri Qarabağı Azərbaycan torpağı kimi rəsmən tanımışdı və bunu dəfələrlə bəyan edirdi. Belə olan halda, onda bu töbrik nədir və sentyabrın 9-dan sonra təbii ki, artıq başqa variant qalmamışdı. Xüsusilə nəzərə alsaq ki, mina terroru bizə qarşı davam edirdi və bizim bir neçə hərbcimiz o hadisələr ərəfəsində mina terrorunun qurbanı olmuşdur.

Antiterror əməliyyatı çox uğurla, peşəkarlıqla keçirilmişdir, hərbcilərimiz böyük qəhrəmanlıq göstərmişdilər. Deyirlər ki, əməliyyat 23 saat neçə dəqiqə çəkmişdir, amma əslində, daha qısa müddət ərzində tamamlanmışdır. Biz bütün nəzərdə tutduğumuz mövqelərə çıxdıq, bütün kommunikasiyalara sahib olduq, bütün təpələri götürdük və faktiki olaraq separatçıların təslim olmalarını qaçılmaz id, ləbib id, təslim olmasaydılar möhv olacaqdılar. Başqa variant ola bilməzdi. Bizdə olan məlumata görə, oradakı hərbi birləşmələrdə təqribən 15 minə yaxın hərbcixidmət göstərirdi. Onlar daha tez təslim oldular. Ondən sonra, sadəcə olaraq, danışıqlar gedirdi və daha doğrusu danışıqlar yox, bizim şortlərimizi onlar sanki müzakirə edirdilər. Ancaq biz hansı şərt qoymuşduqsa, o şərt də təmin edildi, o cümlədən separatist qurumun buraxılması və bütün digər şərtlər. Biz dedik ki, təslim olursunuzsa əməliyyatı dayandıracağıq. Bizim məqsədimiz orada Ermənistan ordusunu möhv etməkdir, oradan Ermənistan ordusunun çıxarılması idi və biz bu müzakirəni dəfələrlə etmişdik. Bizdən xahiş olundu ki, əgər onlar silahları yerə qoysalar, onların təhlükəsizliyi təmin olunacaq-olunmayacaq? Təbii ki, günahı olmayan hərbcilərə qarşı biz hər hansı bir sanksiya tətbiq etmək fikrində deyilik. Halbuki separatçıların başçıları ilə bağlı bizim mövqeyimiz birmənalı idi - onların tutulması. Bəzilərini artıq Laçın yolunda oradan qaçmağa cəhd edəndə, bəzilərini Xankəndidə, bəzilərini də başqa yerlərdə biz tapıb tutmuşduq. Biz onların yerlərini bildirdik. Biz, ümumiyyətlə, deyə bilərəm ki, İkinci Qarabağ müharibəsindən sonra Qarabağda nələr baş verdiyindən tam xəbərdar idik, həm vizual, həm operativ təm nəzarət edirdik. Yəni bunu Ermənistanə çatdırmaq çalışmışdıq ki, biz, bizim nəzarətimizdədir və istənilən an biz əməliyyat keçirə bilərik. Həm Ermənistan rəhbərliyinə, həm beynəlxalq aktorlara deyirdim ki, bir dəqiqə ərzində mən dünyə basib bu əməliyyatı keçirəcəyəm, heç nə də edə bilməyəcəksiniz. Açıq deyirdim onlara. Bu hadisələrin gedişatı onu göstərdi ki, - hesab edirəm, bə, təkcə Ermənistan üçün yox, Ermənistanın arxasında dayananlar üçün də bir dər olmalıdır, - bizimlə hədə-qorxu xil ilə, yaxud da tələklərlə davranmaq mümkün deyil.

Yenə də deyirəm, əməliyyat hərbi elmi nöqtəyindən nəzərdən də çox uğurlu idi. Şuşa əməliyyatına oxşar bir əməliyyat idi. Əlbəttə, Şuşa əməliyyatı xüsusi peşəkarlıq tələb edən əməliyyat idi, amma bu da çox uğurlu idi. Yəni bütün vəzifələr yerinə yetirildi və beləliklə, separatçılığa son qoyuldu.

CBC Televiziyasından **Lidiya Molodtsova**: Cənab Prezident, ica-

zənizlə sualları rus dilində verərdik, çünki CBC beynəlxalq kanaldır və rusca yayımlanır. Son zamanlar Fransanın rəsmi şəxsləri tərəfindən tez-tez anti-Azərbaycan bəyanatlarının, Parisin BMT Təhlükəsizlik Şurasına təqdim etməyə çalışdığı qətnamələrin, həmçinin Ermənistanın silahlandırılmasının şahidi oluruq. Fransanın belə mənfi münasibətinin səbəbi nədir? Paris Bakıdan nə istəyir?

Prezident İlham Əliyev: Yaxşı sualdır. Biz özümüz də bunu bilmək istəyirik. Belə ki, münasibətlərimizin tarixinə nəzər salsaq, hər şey çox yaxşı başlamışdı. Həm 1990-cı illərdə, həm də artıq mənim Azərbaycan rəhbərlik etdiyim dövrdə münasibətlər kifayət qədər normal idi. Bunun bizim torpaqlarımızın işğal altında olması, yaxud sadəcə, Fransanın siyasi müstəvisində nəsilərin dəyişməsi ilə bağlı olması başqa məsələdir. Mənim üçün bunu söyləmək çətinidir. Amma bütün hallarda balans qorunub saxlanılırdı. Artıq münasibətlərimdən birində Fransanın necə ATƏT-in Minsk qrupunun həmsədri olması barədə danışıq başlamışam. Təkrar etmək istəmirəm. Hərçənd bu məsələni unudan və ya bilməyənlərə xatırlatmaq yerinə düşər ki, Fransa Prezidenti Jak Şirak uzun müddət atamı Fransanın həmsədrliyinə razı salmaq istəyirdi və o, bundan imtina edirdi. Sonradan Prezident Şirakla keçirdiyim görüşlərdə əsasən o, dəfələrlə onu necə razı salmaq istədiyini və Fransanın neytral olacağını vəd etdiyini xatırladırdı. Həmçinin mənim qarşısında əlavə edirdi ki, bu vədi atamın həyatda olmadıqda vaxtda da yerinə yetirir. Mən bunu həmişə müsbət qəbul edirdim. Ancaq zahirən də, ümumilikdə, bütün bunlar onun dediyi kimi təsir bağışlamırdı. Hərçənd bildirməyə ki, pərdə arxasında nələr baş verirdi, lakin son vaxta qədər balans zahirən saxlanılırdı. Balans hətta Fransa tərəfindən İkinci Qarabağ müharibəsində qədr pozulmuşdu və bu, görünür ki, Fransanın xarici siyasətində fundamental əsasların nəsil dəyişikliyi səbəbindən baş vermişdi. Biz hazırda mən təkcə Fransada deyil, həm də Avropa ölkələrinin əksəriyyətində müşahidə edirik. Öz ölkəsində və beynəlxalq arenada böyük nüfuz sahibi olan insanlar siyasət səhnəsindən getdilər və ümumilikdə, təsadüfi adamlar - populistlər, demaqqoqlar gəldilər və bunun nə ilə nəticələndi-

yni hamımız görürük.

Münasibətlərin gərginləşməsinə gəlincə, bu, artıq İkinci Qarabağ müharibəsi zamanı başladı. Həmin vaxt 44 gün ərzində Fransa Prezidenti dəfələrlə, hətta deyirdim ki, bu ifadəni işlətmək mümkündürsə, həddindən çox dəfələrlə zəng edirdi və baş verənlərə öz münasibətini bildirirdi. Detallara vərmaq istəmirəm, çünki bu danışıqlar məxfi xarakter daşıyırdı, lakin danışıqlarımız məsələlərin bir hissəsi artıq ictimaiyyətə məlumdur. Hər halda onlar heç nəyə nail ola bilməyirdi və müharibə Prezident Makronun və ya hər hansı başqa şəxsin deyil, Putinin vasitəçiliyi ilə dayandırıldı. Üçtərəfli Bəyanat da Fransa, Azərbaycan və Ermənistan arasında deyil, Rusiya, Azərbaycan və Ermənistan arasında imzalandı.

Düşünürdüm ki, bu hadisələrdən sonra münasibətlərimizdə sağlamlıq mənfiyyət olacaq və körpülər yandırılmayacaq, çünki bu, prinsip etibarilə nə Fransaya, nə də bizə lazımdır. Hərçənd hər bir ölkə bir-biri unudaraq sakit yaşaya da bilər. Bununla yanaşı, bütün bu proseslər davam edirdi və bildiyiniz kimi, həm parlament, həm də Senat qondarma "Artsax"ı tanıdı. Amma mənim qondarma "Artsax"ın dislokasiyası barədə təvəssüflərimi də yəqin ki, heç kim unutmayıb. Yeri gətirməyə, onlar öz qüvvəsindədir, bəlkə də, indi lokasiyanı dəyişməyə olar, çünki bilərəm ki, Paris meri Qarabağdan çıxanlara fəxri vətəndaşlıq verir. Təkrar deyirəm, bə, təkcə müdafiə olunan və özünə bəraət qazandıran ölkə deyilik. Biz adekvat cavablar veririk və verəcəyik. Belə ki, fransız imperializminin müstəmləkə ölkələrində törətdiyi vəhşiliklər haqqında rünyanın xatırlayacağı faktlar həddindən artıq çoxdur. Buraya Əlcəzairdə indi də istifadə olunmayan böyük əraziləri zəhərləyən və sınaqları daxilidir. Həmçinin mina ter-

rörünü də əlavə etmək olar, yeri gəlmişkən, fransızların Əlcəzairdə basdırdıqları minalardan insanlar indi də həlak olurlar. Bir milyon yarım əlcəzairlinin soyqurumu və digər faktlar da var. Müstəmləkə ölkələrində başqa cinayətlər də törədilib və bu, əlbəttə ki, neokolonializmin rüsvayçılığıdır. Ümumiyyətlə, regionda Azərbaycanın rəhbərliyi ilə danışıqların zəruri sayını toplaya bilməyirdi. Bu, əlbəttə, onlar üçün çox güclü siyasi məzəmmət idi, çünki biz belə desək, onlara öz meydançalarında qalıb gəldik. Həmçinin düşüncəm ki, Avropa İttifaqının onlara qoşulmaması da böyük bir zərbə oldu, hərçənd məlum oldu ki, Avropa İttifaqı diplomatiasının rəhbəri təvəssüflü ki, Fransanın Azərbaycanla qarşı siyasətində dəstək verənlərin arasında yer alıb. Lakin ümumilikdə, Avropa İttifaqı ölkələri Azərbaycanla münasibətdə vahid mövqə üzrə razılığa gələ bilmədilər, Fransa isə möhv sanksiyalarda və başqa addımlarda ısrar edirdi. Artıq bu təzislər səsləndirilib və onlar belə desək havadan asılı qalıb, sözdən əmələ keçməyib.

Amma bundan sonra onlar artıq öz-özünü vandəlizm aktı olan Natəvanın heykəlinin təhçir edilməsi, onun sellofana bükülməsi, bu şəhər ilə İsmayılı arasında qaradışlıq sazişinin ləğv edilməsi kimi lüzumsuz hərəkətlərə əl atmağa başladılar. Təbii ki, biz də adekvat cavab verirdik və indi də buna davam edirik. Amma bu, deyə bilərəm ki, artıq kin, gücsüzlük və isticarın özünü heykəldə göstərdiyi mənəvi deqradasiyanın di-bidir. Yəni, burada onlar praktik olaraq ermənilərdən az fərqlənirlər. Çünki ermənilər Natəvanın Ağdamdakı məzarını qazıblar, heykəlini möhv ediblər. Biz onu bərpa etdik, daha doğrusu, yenidən dəqiq surətini ucaltdıq. Fransa isə Natəvanın homin ölkədə heykəlini təhçir edirdi. Göründüyü kimi, burada bir oxşarlıq var.

Ona görə də indi vəziyyət belədir, biz, əlbəttə ki, bütün bunlara cavab verəcəyik. Biz təkcə müdafiə olunan və özünə bəraət qazandıran ölkə deyilik. Biz adekvat cavablar veririk və verəcəyik. Belə ki, fransız imperializminin müstəmləkə ölkələrində törətdiyi vəhşiliklər haqqında rünyanın xatırlayacağı faktlar həddindən artıq çoxdur. Buraya Əlcəzairdə indi də istifadə olunmayan böyük əraziləri zəhərləyən və sınaqları daxilidir. Həmçinin mina ter-

rorunu da əlavə etmək olar, yeri gəlmişkən, fransızların Əlcəzairdə basdırdıqları minalardan insanlar indi də həlak olurlar. Bir milyon yarım əlcəzairlinin soyqurumu və digər faktlar da var. Müstəmləkə ölkələrində başqa cinayətlər də törədilib və bu, əlbəttə ki, neokolonializmin rüsvayçılığıdır. Ümumiyyətlə, regionda Azərbaycanın rəhbərliyi ilə danışıqların zəruri sayını toplaya bilməyirdi. Bu, əlbəttə, onlar üçün çox güclü siyasi məzəmmət idi, çünki biz belə desək, onlara öz meydançalarında qalıb gəldik. Həmçinin düşüncəm ki, Avropa İttifaqının onlara qoşulmaması da böyük bir zərbə oldu, hərçənd məlum oldu ki, Avropa İttifaqı diplomatiasının rəhbəri təvəssüflü ki, Fransanın Azərbaycanla qarşı siyasətində dəstək verənlərin arasında yer alıb. Lakin ümumilikdə, Avropa İttifaqı ölkələri Azərbaycanla münasibətdə vahid mövqə üzrə razılığa gələ bilmədilər, Fransa isə möhv sanksiyalarda və başqa addımlarda ısrar edirdi. Artıq bu təzislər səsləndirilib və onlar belə desək havadan asılı qalıb, sözdən əmələ keçməyib.

Amma bundan sonra onlar artıq öz-özünü vandəlizm aktı olan Natəvanın heykəlinin təhçir edilməsi, onun sellofana bükülməsi, bu şəhər ilə İsmayılı arasında qaradışlıq sazişinin ləğv edilməsi kimi lüzumsuz hərəkətlərə əl atmağa başladılar. Təbii ki, biz də adekvat cavab veririk və verəcəyik. Belə ki, fransız imperializminin müstəmləkə ölkələrində törətdiyi vəhşiliklər haqqında rünyanın xatırlayacağı faktlar həddindən artıq çoxdur. Buraya Əlcəzairdə indi də istifadə olunmayan böyük əraziləri zəhərləyən və sınaqları daxilidir. Həmçinin mina ter-

"Xəzər" Televiziyasından **Günel Kərbəliyeva**: Cənab Prezident, Tbilisidə İpək Yolu Forumunda Ermənistanın baş naziri "sülhün kəşiməsi" deyərək bir layihədən bəhs etdi, hansı ki, bu, "erməni qovşağı" layihəsinin adı dəyişdirilmiş formasıdır. Sözdə layihə guya Azərbaycan, Türkiyə, İran, Gürcüstan və Ermənistan arasında kommunikasiyaların, belə deyək, inkişafını nəzərdə tutur. Halbuki Azərbaycan bu təklifi üç ildir irəli sürür. Ermənistanın baş naziri bunu yeni bir təşəbbüs kimi səsləndirdi. Ümumiyyətlə, regionda Azərbaycanın razılıq olmadan belə layihələrin baş tutması mümkündürmü?

Prezident İlham Əliyev: Əlbəttə ki, yox. Yəqin ki, siz də bunu yaxşı bilirsiniz, mümkün deyil. Hesab edirəm ki, bu, sadəcə olaraq, piar ak-siyadır. Çünki Ermənistan, bildiyiniz kimi, 10 noyabr üçtərəfli Bəyanatının bir müddəasını yerinə yetirmir və faktiki olaraq öz öhdəliyinə la-qeyd yanaşır. Ona görə bunu pərdələmək, eyni zamanda "Zəngəzur dəhlizi" sözünü sildirmək üçün belə bir təklif irəli sürmüşlər. Onu da bildirməliyəm ki, "Zəngəzur dəhlizi" sözü onları çox qıcıqlandırır və mən deyəndə ki, axı dəhliz hər hansı bir ölkənin suverenliyini şübhə altına almır, - "Şimal-Cənub" dəhlizi var, Azərbaycan arazisindən keçir. Bu, o demək deyil ki, bizim suverenliyimiz burada şübhə altına düşür. "Şərç-Qərç" dəhlizi var, - amma nədənsə Ermənistan da dəhliz sözü münasibət bir az fərqlidir. Ona görə bu erməni yol kəşiməsi, ya yodənsə bütün bunlar haqqında indiyədək danışıqların, bunların hamısı barədə susurdular, əlaqədar olmaq istəməyirdilər, problemlərdən qorxurdular, təhdidlərdən çəkinirdilər və sairə. Amma biz qorxmuruq. Zənnimcə, bu gün baş verənlər BMT Təhlükəsizlik Şurasında və Avropa İttifaqında bir fiaskodur, onların Avropa parlamentindəki nümayəndələrinin vasitəsilə bizə müəyyən məndə zərər vermək, ola bilər ki, hətta "qı-cıqlandırmaq" kimi boş cəhdlərinin hamısı faydasızdır. Təbii ki, biz yolumuza davam edəcəyik. Qoşulma Mərkəzində sədrliyimiz başa çatır, amma Bakı Təşəbbüsü Qrupu ya-sayacaq, biz fransız neokolonializminin işfə olunmasını və fransız müstəmləkələrinin Fransanın zülmündən azad olunması prosesini dəstəkləyəcəyik.

Bir məsələ də önəmlidir, bu yodənsə təhlükəsizliyi. Çünki mən dəfələrlə Ermənistan rəhbərliyinə demişəm ki, Ermənistanın qanunları bizə kifayət deyil. 10 noyabr Bəyanatında göstərilmişdi ki, Rusiya sərhədciləri 42-43 kilometr ərazidə təhlükəsizliyi və nəzarəti həyata keçirirlər və bu öhdəlik yerinə yetirilməlidir. Ermənistan isə bundan indiyədək boyun qaçırmaq istəyir. Halbuki bu da məntiqli deyil. Çünki Rusiya sərhədciləri Ermənistanın, İrəvanın aeroportundadırlar, Ermənistan-İran, Ermənistan-Türkiyə sərhəddindədir. Niyə orada onlar qala bilərlər, amma burada qala bilməzlər? Sadəcə olaraq, bu, bir bəhanədir ki, bu yol açılmasın. Biz üç il gözləmişik, bizi ittiham edirdilər ki, biz güc tətbiq edərik o yolu açacağıq. Halbuki bu, cəfəng bir ittiham idi. Onu da bildirməliyəm ki, bu şərtləri, belə ucuz şərtləri yayan da Fransadır. Biz dəqiq bilirik ki, hər yerdə danışıqlar və bu gün də yəqin davam edir ki, bu gün-sabah Azərbaycan Ermənistanə hücum edəcək. Halbuki bunun heç bir əsası yoxdur, heç bir hazırlıq da getmir və bu gün hazırlığı gizlətmək də mümkün deyil. Çünki hər şey yuxarıdan, peykdən görünür, digər informasiya mənbələri var. Biz, sadəcə olaraq, üç il gözləmişik, görəndə ki, bu alınmır, bizim başqa yolumuz qalmayıb. Biz qısa yolla Azərbaycanın əsas hissəsini Naxçıvanla birləşdirməlik və bildiyiniz kimi, İranla artıq razılıq da əldə edildi, nəinki razılıq, təməlləşmə mərasimi keçirildi. İndi Ağ-bənd istiqamətində artıq birinci körpünün inşası başlanmışdır və ikinci körpü də Ordubad istiqamətində nəzərdə tutulur. Yəqin ki, bu il biz ona da başlayacağıq.

Beləliklə, Ermənistan yenə dalan olaraq qalacaq. Onlar indiyədək deyirlər, bundan duyduq düşürək əlaqəni dəyişdiririk ki, biz konarda qaldıq və hətta bildiyiniz kimi, Amerika Dövlət Departamentinin rəhbərinin müavini də bir anlaşılmaq açığılama vermişdi ki, ya Ermənistan keçəcək, ya da ki, biz imkan verməyəcəyik. Yaxşı, biz gün üç ildir deyirik ki, Ermənistan keçsin, Ermənistan imkan vermirdi. İndi də bizi ittiham edirlər ki, biz başqa yol seçirik. Yəni siz şərait yaradın Ermənistanın arazisindən keçsin, Mehri arazisindən keçsin, mən deyirəm, Ermənistan, bildiyiniz kimi, 10 noyabr üçtərəfli Bəyanatının bir müddəasını yerinə yetirmir və faktiki olaraq öz öhdəliyinə la-qeyd yanaşır. Ona görə bunu pərdələmək, eyni zamanda "Zəngəzur dəhlizi" sözünü sildirmək üçün belə bir təklif irəli sürmüşlər. Onu da bildirməliyəm ki, "Zəngəzur dəhlizi" sözü onları çox qıcıqlandırır və mən deyəndə ki, axı dəhliz hər hansı bir ölkənin suverenliyini şübhə altına almır, - "Şimal-Cənub" dəhlizi var, Azərbaycan arazisindən keçir. Bu, o demək deyil ki, bizim suverenliyimiz burada şübhə altına düşür. "Şərç-Qərç" dəhlizi var, - amma nədənsə Ermənistan da dəhliz sözü münasibət bir az fərqlidir. Ona görə bu erməni yol kəşiməsi, ya yodənsə bütün bunlar haqqında indiyədək danışıqların, bunların hamısı barədə susurdular, əlaqədar olmaq istəməyirdilər, problemlərdən qorxurdular, təhdidlərdən çəkinirdilər və sairə. Amma biz qorxmuruq. Zənnimcə, bu gün baş verənlər BMT Təhlükəsizlik Şurasında və Avropa İttifaqında bir fiaskodur, onların Avropa parlamentindəki nümayəndələrinin vasitəsilə bizə müəyyən məndə zərər vermək, ola bilər ki, hətta "qı-cıqlandırmaq" kimi boş cəhdlərinin hamısı faydasızdır. Təbii ki, biz yolumuza davam edəcəyik. Qoşulma Mərkəzində sədrliyimiz başa çatır, amma Bakı Təşəbbüsü Qrupu ya-sayacaq, biz fransız neokolonializminin işfə olunmasını və fransız müstəmləkələrinin Fransanın zülmündən azad olunması prosesini dəstəkləyəcəyik.

Arda 4-cü səh.

“Bugünkü Azərbaycan dünya miqyasında güclü ölkələr sırasındadır”

Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyev yerli televiziya kanallarına müsahibə verib

Əvvəli S-ci sah.

Gözəl başa düşürlər ki, siyasət uzaqlaşma deyil, dostluq zəminində aparılmalıdır, necə deyirlər, Azərbaycan deyildiyi kimi, "səninki sənə, məninki mənə". Bu, əməkdaşlıq üçün ən yaxşı yoldur. İnteqrasiya prosesləri könlüllük əsasında həyata keçirilməlidir. Heç bir inteqrasiya əsas inteqrasiyanın üstünlüyünü götürüb çıxarmamalıdır. İndi Avropa İttifaqı məkanında bəzi Avropa ölkələrinin, onların öz ölkəsində böyük dəstəyə malik olan rəhbərlərinin necə "ağ qarğaya" çevrildiyini görürük, çünki onların mövqeyi ümumi istiqamətdən fərqlənir. Bəs onda demokratiya prinsipləri harada qaldı, bu strukturun guya əsaslandığı bərabərlik prinsiplərinə nə oldu? Əgər təşkilatın hər hansı üzvü hansısa məsələyə dair fərqli fikirdədirsə, ona qarşı ayrı-seçkilik, sanksiyalar tətbiq etmək, tamamilə qanunsuz olaraq maliyyə vəsaitindən məhrum etmək lazım deyil. Bütün bunlar dünyanın gözü qarşısında baş verir, yəni, artıq maskalar da çıxarılıb.

Bu səbəbdən biz könlüllü inteqrasiya planını dəstəkləyirik, amma bu, məntiqli olmalı, ölkələrin maraqlarına cavab verməlidir. Ona görə də Qoşulmama Hərəkatı möhür qərarların qəbul edilməsində müstəqil olan alternativ struktur kimi yaradılıb, belə ki, həmin ölkələrin əksəriyyəti də müstəmləkəçiliyin nə demək olduğunu bilir. Amma zaman keçdikcə bu struktur bir az deqradasiyaya uğrayıb və həttə beynəlxalq arenada onu çox az addım xatırlayırdı. Biz bu təşkilata rəhbərlik etməyə başlayanda, təbii ki, formal rəhbər ola bilməzdik. Nəyin naminə oraya gəlmədik? Sadəcə, vaxt keçirmək üçün deyil. Biz öz siyasətimizi aparmaq üçün gəldik. Əlbəttə, Azərbaycanın yekdilliklə seçilməsi və yekdil qərarla sədrlik müddətini uzadılması bu siyasəti inamla aparmağa imkan verdi, çünki biz 120 ölkədən 119-nun mandatına malik idik. Təbii ki, əsas diqqəti orazi bütövlüyü, suverenlik məsələsinə yönəldtik. Bu mövzu bizim üçün çox vacib idi, amma təkcə onunla kifayətlənmədik. Bütün milli nümayəndə heyətləri ilə apardığımız müzakirə işi nəticəsində yeni platforma yarada bildik. Əlbəttə, başa düşürdük ki, funksional dinamika da lazımdır. Həmçinin bilirdik ki, təşkilata üzv ölkələrin bəziləri arasında barışmaz ziddiyyətlər mövcuddur və bu, hərəkata təşkilat qismində transformasiya etməyə imkan vermirdi. Ona görə də platformaları yaradacaq strukturların təsis olunması yolu ilə getməyə qərar verdik. Bütün bunları dərhal etmək mümkün deyildi. Belə ki, biz hərəkatın cəmi 10 il üzvü olduğdan sonra onun sədri seçildik. Bu səbəbdən bir neçə təşəbbüs irəli sürdük və onlar dərhal qəbul edildi. Parlament, gənclər, qadın platformaları da belə yarandı. Bütün bunlar hərəkata yeni nəfəs verdi və biz bir neçə sammit və nazirlər səviyyəsində tədbirlər keçirdik. Xüsusən COVID-19 üst-üstə düşdüyü zaman bizim vaksin miqyaslıyotçılığı ilə mübarizə sahəsində aktiv fəaliyyətimizə və hərəkata yeni impuls verdik. Deməliyəm ki, bunlar, sadəcə, siyasət bəyanatları deyildi, həm də əməli baxımdan Ümumdünya Səhiyyə Təşkilatı vaksinasiya aparılması üçün bizim məlumat bazamızdan istifadə edirdi.

Biz özünün əsl simasını göstərən ölkələrə qarşı fəal və çox aşkar çıxış edirdik. Məsələn, bu ölkələrdən biri uzun müddət dünyada mənəvi liderliyə iddia edirdi, hərçənd bunun üçün heç bir əsası yox idi. Mən Kananadan nəzərdə tuturam. Amma onun dirnaqarası mənəvi liderliyi özünü onda göstərdi ki, bu ölkə lazım olduğundan beş dəfə artıq vaxsın aldı. Sonra onların istifadə müddəti qurtardı və hamısını tullanırdı. Bu vaxsınlar ehtiyacı olan bir çox ölkələr, sadəcə, özünün minlərlə, on minlərlə vətəndaşını itirirdi. Həmin vaxt məsələ onda deyildi ki, bu ölkələrin pulu yoxdur, sadəcə, vaksin-

lərlə əlçatanlıq olmayıb. Yeri gəlmişkən, biz də əlçatanlıqla bağlı problemlə üzləşdik. Həmin vaxt mən Çin Xalq Respublikasının Sədrinə məktubla müraciət etdim. Yeri gəlmişkən, Mirşahinin sualından kimə zəng vurduğumu xatırladım. Cənab Si Cinqin müraciət edərkən Azərbaycanın vaksin kvotası ayrılmasını xahiş etdim və çox minnətdaram ki, Sədr Si Cinqin olduqca operativ şəxslərdən biri idi və bizə 500 min vaksin ayırdı, əlavə də 500 milyon doza. Yəni biz Çindən bu köməyi aldığımızı görə, bir çox ölkələrdən əvvəl, yanvarın 20-dən etibarən vaksinasiyaya başladılar. Bizim satın almaq üçün pulumuz var idi, amma imkanlarımız yox idi. Kanadanın ehtiyacından beş dəfə çox vaksin satmaq bir vaxtda bu, təbii idi. Həmin vaksinlər necə yayıldı? Axı Çin istisna olmaqla, vaksin istehsalçıları əsasən Qərbi ölkələri idi. Nə olsun ki? Onlar bunu necə yayırdılar, biz bütün bunları xatırlayırdıq; ancaq özlərinə, sonra işə qalınını tullanırdılar. Yerdə qalanlar ölsə də, ölməyə də, xəstələnməyə də - onların vəcəni deyildi. Bütün bunlar bizi demokratiyaya, bərabərliyə, ədalətə, insan haqlarına öyrətməyə çalışınların əsl simasını bir daha aşkara çıxarırdı. Mən bunu yalançı, iküzlülük və riyakarlıq kimi xarakterizə edirdim. Biz maliyyə yardımını göstərdik və sonson COVID-19 üst-üstə düşdüyü zaman bizim vaksin miqyaslıyotçılığı ilə mübarizə sahəsində aktiv fəaliyyətimizə və hərəkata yeni impuls verdik. Deməliyəm ki, bunlar, sadəcə, siyasət bəyanatları deyildi, həm də əməli baxımdan Ümumdünya Səhiyyə Təşkilatı vaksinasiya aparılması üçün bizim məlumat bazamızdan istifadə edirdi.

alib, onu heç kim heç vaxt yerindən tərpədə bilməz. Hərəkatda aparıcı rola malik olmağımızdan asılı olmayaraq, Bakı Təşəbbüsü Qrupu bizim fəaliyyətimizin nəticəsidir. Müstəmləkə ölkələr azadlıq əldə etmədikcə, biz bu məsələdə onlara kömək edə bilərik.

Rövşən Məmmədov: Cənab Prezident, beynəlxalq əlaqələrdən söz düşmüşük, bir qədər öncə dediyiniz fikirdən çıxış edərkən, sonuncu sualını ünvanlamaq istərdim. Bildiriniz ki, Qarabağ probleminin həlli qlobal arenada laylan tərpətdi və təbii ki, biz həm düşmənlərimizi gördük, onların maskaları yıxıldı, həm də dostlarımız daha yaxından tanıdılar. Məhz bu baxımdan Azərbaycanın beynəlxalq diplomatiyada atdığı önəmli addımlardan biri də dostlarımızın sayını artırmaq, əməkdaşlıq coğrafiyasını genişləndirməkdir. Həmçinin Azərbaycanın nüfuzunu artırmaq, yəni Azərbaycanın beynəlxalq diplomatiyada atdığı önəmli addımlardan biri də dostlarımızın sayını artırmaq, əməkdaşlıq coğrafiyasını genişləndirməkdir. Həmçinin Azərbaycanın nüfuzunu artırmaq, yəni Azərbaycanın beynəlxalq diplomatiyada atdığı önəmli addımlardan biri də dostlarımızın sayını artırmaq, əməkdaşlıq coğrafiyasını genişləndirməkdir.

Prezident İlham Əliyev: Bəli, bunlar çox önəmli hadisələrdir, bir daha Azərbaycanın beynəlxalq nüfuzunu və bizim uğurlu siyasətimizi göstərir. Çünki COP29-la bağlı hadisələrin gedişatını indi hər kəs bilir və yenə də deyə bilərəm, tam səmimiyyətlə deyə bilərəm ki, bizim çox dəqiq və düşünlülmüş diplomatik addımlarımız nəticəsində bu mötəbər tədbiri Azərbaycanı da keçirmək üçün imkan oldu. Bilirsiniz ki, COP30-un ev sahibi bəlli olsa da - Braziliya, COP29-un ev sahibi son günlərə qədər bəlli deyildi. Xüsusilə son həftələr ərzində, hətta COP konfransını Dubayda başlayan sonra da hələ aktiv diplomatik təmaslar davam edirdi və biz burada da istədiyimizə nail olduq. Halbuki burada da, yəni də bizim dirnaqarası əməkdaşlıq dostlarımız hər iki tədbirdə bizə

əngəl törətməyə çalışırdılar, COP29-da, necə deyirlər, daha gizli rola malik olmağımızdan asılı olmayaraq, Bakı Təşəbbüsü Qrupu bizim fəaliyyətimizin nəticəsidir. Müstəmləkə ölkələr azadlıq əldə etmədikcə, biz bu məsələdə onlara kömək edə bilərik.

Bir də ki, bu günə qədər əgər COP tədbirlərini biz nəzərə alsaq, hətta Urban Forumu, adətən, inkişaf etmiş ölkələrdə, böyük ölkələrdə belə tədbirlər keçirilir. Çünki qonaqların sayına görə bu, ən böyük tədbirdir, yəni, Dubayda təqribən 70-75 min xarici qonaq var idi və bütün başqa amillərlə yanaşı, bu qədər qonağı qarşılamaq, sorait yaratmaq, bütün təşkilatı məsələləri həll etmək böyük potensialdan xəbər verir. Yəni bu, ölkəmizin imkanlarının növbəti nümayişidir. Eyni zamanda yaşıl gündəliyi bizim münasibətimizdir və biz artıq bu səfərə layiq görüldəndən dərhal sonra bizə qarşı yeno də media kampaniyası başlamışdır. Ənənəvi aktör - "Vaşinqton Post", "Nyu-York Times", - yadımdadır, prezident Trump onları feyk-nyus adlandırmışdı, çox haqlı olaraq feyk-nyus adlandırmışdı, "Fiqaro" və başqaları dərhal bizə qarşı çirkin kampaniyaya başlamışdır. Heç bir əsası olmadan və hətta mənim tərəfimdən COP29-a təyinat etdiyim bizim ekologiya nazirini də atəşə tutdular. O, yəni ki, belə hallarla ilk dəfə rastlaşır və irad tutdular ki, o, uzun illər neft şirkətində işləyib. Bu, nə deməkdir? Mən də 9 il neft şirkətində işləmişəm, sonra? Bu adam neft şirkətində ekologiya üzrə vitse-prezident vəzifəsində işləyib. Ondan sonra altı ildir ki, ekologiya naziri işləyir. Bütün bunlar kənar qoyulur, sanki bu, elə deyil. Amma bunun neft şirkətində çalışması bioqrafiasıdır. Hər halda bunlar təbii, çünki bütün beynəlxalq tədbirlər keçiriləndə biz belə bir kampaniya ilə üzləşirik, istər Avropa Oyunları olsun, istər "Avroviziya", hətta Astromavtika Konqresi. Yəni, necə deyirlər, artıq bu olmasa, biz təəccüb- lənərik. Əcəba, nə olub? Nəyi düz-

gün etməmiş ki, bizi indi tərəfləyirlər Qərbdə. Yəni əgər onlar bizi tərəfləyirlərsə, deməli, əsə biz, necə deyirlər xəta törətdik.

Hər halda bu iki tədbirin keçirilməsi, doğrudan da, böyük hadisədir və əminəm ki, hər iki tədbir uğurla keçiriləcək və gələn qonaqlar Azərbaycan reallıqları ilə tanış olacaqlar. Mahiyyət nöqtəyi-nəzərindən, hesab edirəm ki, neft-qaz hasil edən və neft-qaz keçmiş ölkələrdə belə tədbirlərin keçirilməsi daha önəmlidir. Çünki bu, bizə irad tutulur və hətta Birləşmiş Ərəb Əmirliklərinə də, ondan əvvəl Misirə də və belə bir irad tutulur ki, neft-qaz hasil edən ölkələrdə bu, üçüncü dəfə baş verir. Amma buna başqa nöqtədən yanaşmaq lazımdır. Bax, bu ölkələr - neftlə, qazla zəngin olan ölkələrdə bu prosesin içindədirlər. Onlar ümumi işimizə töhfə vermək istəyirlər. Azərbaycan da, bizdən daha çox Birləşmiş Ərəb Əmirlikləri "yaşıl enerji" olmadan da rahat enerji təhlükəsizliyini nöinki tomin edir, bir çoxlarının enerji təhlükəsizliyini təmin edir. Amma bu, böyük bir məsuliyyət rəmzidir. Onun göstəricisidir ki, biz istəyirik öz vəsaitimizi bu sahəyə ayırmaq ki, həm ölkəmizdə, necə deyirlər, "yaşıl enerji" inkişaf etsin, həm dünyaya töhfə verək. Burada, əlbəttə ki, indi mahiyyət üzrə də çox ciddi proseslər gedəcək. Azərbaycan COP29-un prezidenti kimi xüsusi rola malik olacaq. Proseslərin gedişatı bizim mövqeyimizdən böyük dərcədə asılı olacaq. Biz artıq bir neçə ölkədən əməkdaşlıq təklifi almışıq. Bizimlə bu hazırlıq dövründə əməkdaşlığın istiqamətləri müəyyənləşdirilib və biz bütün ölkələrə əməkdaşlığa hazırıq, bu, bizim üçün də böyük bir təcrübə olacaq. Çünki bu, yeno də hesab edirəm ki, dünyanı bir nömrəli beynəlxalq tədbirdir, beynəlxalq konfransdır, həm dünya ictimaiyyətinin diqqəti nöqtəyi-nəzərindən, BMT Baş Assambleyasından da daha mötəbərdir. Çünki BMT Baş Assambleyasında, adətən, prezidentlər gəlir, çıxış edir. Çıxış etdiyi dövrdə zaldan onların nümayəndə heyətlərindən başqa, adətən, heç kim olmur. Bundan sonra da çıxış edir. Amma burada real iş aparılacaq, müzakirələr, ola bilər müəyyən fikir toqquşmaları, yəni maraqlı bir proses olacaq və Azərbaycanın da bu prosesə rəhbərlik etməsi, əlbəttə ki, qürurvericidir.

Mirşahin Ağayev: Cənab Prezident, Sizə bayaqdan diqqətlə qulaq asıram, belə baxanda Fransanın güclü dövlətdir, nüvə dövlətidir. Biz onlara Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Təhlükəsizlik Şurasının sədri olduğu dövrdə nöinki uduzmadıq, hətta qalib gəldik. Belə baxanda, mübarizə aparacağımız Qərbi dövlətlərinin hamısı kifayət qədər güdrətli dövlətlərdir. Amma, eyni zamanda, zəifləyiblər və Azərbaycan onların heç birinin iradəsi qarşısında sınırmır. Belə bir sual vermək istəyirəm. Nədedir Prezident İlham Əliyevin gücü və nədedir onların zəifliyi? Məsələn, niyə onların Azərbaycana gücləri çatmır, bir qadından acığını çıxırlar, özü də qadının heykəlinə? Əməkdaşlarımız Fransada olublar, Natəvənin heykəlinə bükülmüş örtüyü qaldırıblar. Görüblər ki, onu boyayıblar. Nədir onlar belə zəif edən və nədir Sizi belə güclü edən?

Prezident İlham Əliyev: Mən hesab edirəm ki, gücümüzün əsas mənbəyi haqlı olmağımızdır. Çünki biz haqlıyıq və istənilən auditoriyada, istənilən tədbirdə öz haqlı olmağımızı sübut etmək üçün kifayət qədər əsaslarımız var. Qarabağ məsələsində biz tamamilə haqlıyıdık və heç kim bizi bu haqdan məhrum edə bilməz. Müstəqillik ideyalarımızı rəhbər tutduğumuzda da haqlı idik. Çünki biz müstəqil ölkəyik. Əgər biz müstəqil ölkəyiksə, nə üçün ki-minsə sözü ilə oturub-durmaliyırıq? Onda gəlir, müstəqil ölkə olmaıyaq. Əgər kimsə hesab edirsə ki, bizi idarə edəcek, səhv edir, yeno haqsızdır. Belə cəhdlər olub. Son vaxtlar daha yoxdur. Çünki artıq görüblər. Amma olub. Biz heç bir ölkənin daxili işlərinə qarışmırıq, heç vaxt qarışmamışıq. Hətta Ermənistanın daxili işlərinə də heç vaxt qarışmırıq. Hətta işğal dövründə onların daxili proseslərinə də heç vaxt qarışmırıq. Halbuki bizim kifayət qədər imkanlarımız var idi. Bu gün də var, bu gün də qarışmırıq. Baxın, bizim daxili işlərimizə nə qədər qarışma cəhdləri olub. Nə qədər məkrli planlar qurulub bizə qarşı. Siz bunların hamısını yaxşı xatırlayırsınız. Hələ 1990-cı illərin əvvəllərində bizə qarşı əsassız 907-ci dölüz qəbul edilmişdi. Nəyə görə? Guya ki, biz Ermənistanı blokada saxlayırıq. Axı, bizim torpaqlarımız işğala məruz qalıb, biz necə blokada saxlayırıq bilirik? O vaxt hələ Heydər Əli-

yev hakimiyyətə gəlməmişdi, o vaxt Qərbin təqdir etdiyi dirnaqarası demokrati hakimiyyət Azərbaycanı deyirdi. Görün o vaxt anti-Azərbaycan hisslər nə qədər geniş vüsət almışdı və ondan sonra biz nə qədər belə əsassız ittihamlara məruz qalmışıq. Tamamilə əsassız.

Yəni biz bu məsələdə də haqlı idik, öz müstəqilliyimizi qoruyuruq, necə deyirlər, öz hədəfimizə doğru gedirik və indi keçmiş hadisələri yeni prizmadan təhlil edərkən görürəm ki, yəqin bizə qarşı olan bu ədalətsizliklərin təməlinə Qarabağ məsələsinin həll olunmaması dayanmışdır. Çünki daim bizi təzyiq altında saxlamaq, daim Azərbaycanı dik-tatura, avtokratiya, demokratiyanı əzən bir ölkə kimi göstərmək ki, bizim başımız buna qarşısın, biz gecə-gündüz özümüzü müdafiə edək, yaxud da gedək onların qabağında baş əyək, deyək ki, siz biza satışımayın. Amma biz nə etdik? Biz əksinə, bizə olan hücumlara qarşı öz mövqeyimizi ortaya qoyduq və onlar da görüblər ki, bizimlə keçmir və Qarabağ azad etməyimizi də ona görə bizə bağışlamırlar ki, onların olından bu rıçaq çıxdı. Azərbaycan, məcazi mənada desək, bu qarmaqdan çıxdı. Artıq bu amil yoxdur. İkinci Qarabağ müharibəsindən sonra status və Qarabağ ermənilərinin hüquqları mövzularını ortaya atmışdılar ki, yeno də burunlarını oraya soxa bilsinlər. Beynəlxalq missiyanın oraya göndərilməsini təkidlə tələb edirdilər ki, yeno də vəziyyəti qarışdırınsınlar. O rıçaq da əllərindən çıxdı. Ona görə indi yeni bir mövzu axtaracağıq. Yəni sizin sualınıza bir qədər geniş cavab verirəm. Amma bax, bunun əsas platforması budur. Biz hər zaman haqlı olmağımızda tam əmin idik və bir dəne də nəhaq iş görmədik. İndi yeno də deyirəm, bizi ittiham edirlər ki, biz Ermənistanı hücum etmək istəyirik. Mən bunu artıq demişəm, bir daha deyirəm tam səmimiyyətlə, istəməyirik girdirik, lap axıra qədər gedərdik. Cermuk şəhəri - bizim keçmiş əsl adı İstisu olan şəhər gözümüzün qabağında idi. Kim idi bizi saxlayan? Bizim niyyətimiz yox idi. Bizim niyyətimiz sərhədimizi mühafizə etmək idi. Elə təpələri ölmizdə olmalı idi ki, biz ermənilərin planlarını gözmüzlə görək. Bu mövzu ilə bağlı bir qərblə qonaqla söhbət əsnasında mənə dedi ki, axı sizin peykiniz var, siz peykəndə də görə bilərsiniz. Deyirəm, mənim peykim mənim gözlərimdir. Mən gözlərimlə görməliyəm. Bir dəne də nəhaq iş görməmişik, bu əsasdır, əsas amildir. İkincisi də gücümüz, əməliyyatımız birliyi, xalqımızın birliyi və bu birlik olmasaydı, biz heç vaxt müharibəni əza bilməzdik. Birmonalı söz deyirəm. Çünki bu Zəfəri şərtləndirən xalqın ruhu idi və əsgəri qabağa gəndərən də xalqın ruhu idi, onun tərbiyəsi idi. Nə qədər silah olsa, nə qədər ordun peşəkar təlimlərdə olsa, əgər ruh yoxdursa, heç bir tərpnə də son götürə bilməzson. Ölü-mə gedirdilər, siz yaxşı bilirsiniz.

Bizə qarşı olanlar haqqında mən çox danışırsam, bəlkə də, kifayət qədər müstəqil ölkə olmaıyaq. Əgər kimsə hesab edirsə ki, bizi idarə edəcek, səhv edir, yeno haqsızdır. Belə cəhdlər olub. Son vaxtlar daha yoxdur. Çünki artıq görüblər. Amma olub. Biz heç bir ölkənin daxili işlərinə qarışmırıq, heç vaxt qarışmamışıq. Hətta Ermənistanın daxili işlərinə də heç vaxt qarışmırıq. Hətta işğal dövründə onların daxili proseslərinə də heç vaxt qarışmırıq. Halbuki bizim kifayət qədər imkanlarımız var idi. Bu gün də var, bu gün də qarışmırıq. Baxın, bizim daxili işlərimizə nə qədər qarışma cəhdləri olub. Nə qədər məkrli planlar qurulub bizə qarşı. Siz bunların hamısını yaxşı xatırlayırsınız. Hələ 1990-cı illərin əvvəllərində bizə qarşı əsassız 907-ci dölüz qəbul edilmişdi. Nəyə görə? Guya ki, biz Ermənistanı blokada saxlayırıq. Axı, bizim torpaqlarımız işğala məruz qalıb, biz necə blokada saxlayırıq bilirik? O vaxt hələ Heydər Əli-

Rövşən Məmmədov: Cənab Prezident, artıq üç saata yaxındır ki, müsahibə davam edir və 20-dək istiqamətli suallarımıza cavablandırdınız. Müsahibəyə görə təşəkkür edirik və gələcək fəaliyyətinizə, xüsusən də yeni missiyanız uğrunda fəaliyyətinizdə hər birinizdən Sizə uğurlar arzu edirik, minnətdarıq.

Prezident İlham Əliyev: Sağ olun, təşəkkür edirəm. Sizə də uğurlar, cəsağılıq, yeni ildə yeni qələbələr arzulayıram.

Rövşən Məmmədov: İnşallah.

Prezident İlham Əliyev: Sağ olun.